

Arrest

nr. 70 298 van 21 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat bijgestaan door advocaat L. VERCAUTEREN, loco advocaat H. BRANDS, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 4 september 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op 6 september 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 augustus 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Sojev, gemeente Ferizaj (Kosovo). U bent een Kosovaars staatsburger. Sinds 1 januari 2010 woont uw partner B.(...) A.(...) (O.V. 6.685.048) in uw ouderlijk huis. Uw inwonende ouders, broer en zus kantte zich jullie relatie. Uw traditioneel en fanatiek ingestelde familie had immers gehoopt dat u een vrouw met hun waarden zou huwen. Wanneer u niet thuis was werd uw partner verbaal beledigd.. U sprak uw familie hierover aan en toen u stelde mogelijks te verhuizen, dreigde uw familie met verdere problemen. Op 28 juli 2010 verliet uw partner Kosovo richting Duitsland. Op 1 september 2010 vervoegde u haar, waarna jullie op 4 september 2010 beiden richting België vertrokken. Op 6 september 2010 vroeg u asiel. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart (uitgereikt op 13 december 2008) en uw Kosovaars paspoort (uitgereikt op 22 januari 2009 te Prishtinë).

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw partner B.(...) A.(...) werden uiteengezet. In het kader van haar asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt: " Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U verklaarde Kosovo verlaten te hebben omwille van de problemen met de familie van uw partner V.(...) A.(...). De traditioneel en fanatiek ingestelde schoonfamilie was tegen uw relatie gekant omdat u er volgens hen andere waarden op zou nahouden. Zowel u als uw partner verklaarden expliciet behalve met uw schoonfamilie, met niemand anders problemen gekend te hebben (CGVS, p.16 en CGVS partner, p.7). Het betreft bijgevolg problemen van louter interfamiliale, intrafamiliale en gemeenrechtelijke aard. De problemen die u kende met uw schoonfamilie bleven bovendien beperkt tot louter verbale beledigingen en bedreigingen (voor mocht u verhuizen) (CGVS, p.9-10) welke bijgevolg niet zwaarwichtig genoeg zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u, noch uw partner, voor de problemen met uw schoonfamilie geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de lokale Kosovaarse of de ter plaatse zijnde internationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst stelde u zelf nooit enig probleem gekend te hebben met de in Kosovo aanwezige autoriteiten (CGVS, p.16). Omdat het uw schoonfamilie betrof en omdat u zich als Macedonisch staatsburger een vreemde voelt in Kosovo legde u geen klacht neer bij de politie (CGVS, p.14). Deze verklaring voor het niet inroepen van de bescherming door de Kosovaarse autoriteiten is evenwel niet afdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw schoonouders en verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex (European rule of law mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. De KP beschikt over de nodige wettelijke middelen om daders van agressie op te sporen, te vervolgen en te bestraffen. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and CO-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Overigens dient in dit verband opgemerkt te worden dat internationale bescherming pas kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle redelijke mogelijkheden tot het verkrijgen van bescherming in eigen land zijn uitgeput, hetgeen u geenszins gedaan heeft

(CGVS, p. 14). Verder maakte u niet aannemelijk waarom u zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om verdere problemen met uw schoonfamilie te vermijden. U heeft immers enkel problemen met uw schoonfamilie en wat betreft hun bedreigingen voor verdere problemen te zorgen (waarbij u vreest dat uw kind zou ontvoerd worden) mocht u verhuizen (CGVS, p.12), dient verwezen te worden naar bovenstaande vaststellingen betreffende de aanwezige beschermingsmogelijkheden in Kosovo. Tot slot heeft u geenszins aannemelijk gemaakt waarom u als Macedonisch staatsburger zich niet opnieuw in Macedonië zou kunnen vestigen om problemen met uw schoonfamilie te vermijden. Persoonlijk heeft u immers nooit problemen gekend in Macedonië (CGVS, 16). Uw verklaring er geen huis of familie meer te hebben kan niet weerhouden worden (CGVS, p.15), dergelijke motieven zijn immers van socio-economische aard welke niet onder de bepaling van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming vallen. U stelde echter dat het voor uw partner moeilijk is om Macedonische documenten te verkrijgen, dat hij er als Kosovaar niet veel rechten zou hebben en er niet zou kunnen werken (CGVS, p.15-16). Om het verblijf van uw partner in Macedonië te regelen op basis van jullie relatie dient u zich te beroepen op de geëigende procedures zoals voorzien in de Macedonische wetgeving. Het regelen van de toegang, het verblijf en de vestiging van vreemdelingen tot het grondgebied en de rechten welke hiermee gepaard gaan behoort tot de soevereine bevoegdheid van een nationale staat. Het (nog) niet bezitten van Macedonisch verblijfsdocumenten kan niet zonder meer gelijkgesteld worden aan een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier gevoegd. De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande beslissing te wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit en uw zwangerschap staan immers niet ter discussie." Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande beslissing te wijzigen. Uw identiteitskaart en paspoort staven uw identiteit en nationaliteit, maar deze worden hier geenszins in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag). Verzoeker stelt dat hij wel degelijk aan de voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend, aangezien hij een gegronde en toekomstige vrees heeft voor pesterijen en gewelddaden in Kosovo. Bovendien heeft hij een ernstige, toekomstige vrees voor de integriteit van zijn eerste kind en zijn ongebooren kind.

In een tweede onderdeel van zijn eerste middel voert verzoeker verder de schending aan van artikel 48/2 juncto 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker beweert te voldoen aan de voorwaarden om de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te krijgen. Hij loopt namelijk een gevaar voor ernstige schade, bestaande uit psychische mishandeling, hetgeen een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM) uitmaakt. Bovendien vreest verzoeker dat hij in Kosovo geen bescherming zal kunnen genieten, aangezien "de schoonvader van zijn partner" een machtig man is die bepaalde personen zal contacteren om hem het leven zuur te maken. Verzoeker wijst er verder op dat het Commissariaat-generaal zelf toegeeft dat er binnen de Kosovaarse Politie nog hervormingen noodzakelijk zijn. Verzoeker benadrukt dat men niet kan ontkennen dat hij een reëel risico loopt voor het lijden van ernstige psychische schade bij een terugkeer naar Kosovo en verwijst verder naar de feitelijke uiteenzetting en de stukken die reeds werden neergelegd.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 57/6 en 62 van de vreemdelingenwet, de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker zet de ingeroepen artikelen uiteen en vordert op basis van deze artikelen de vernietiging van de beslissing "van de Dienst Vreemdelingenzaken". Het Commissariaat-generaal motiveert volgens verzoeker zijn redeneringen volgens verzoeker ofwel helemaal niet ofwel op

een zeer algemene en vage manier, voor zover men al kan spreken van enige motivering. In de bestreden beslissing wordt er ofwel geen enkele motivering gegeven, ofwel bestaat deze motivering slechts uit stereotiepe en algemene bewoordingen. Het Commissariaat-generaal bewijst niet dat verzoeker geen risico op ernstige schade loopt. Verzoeker herhaalt dat er nog geen sprake is van een eerlijke menswaardige behandeling in Kosovo en wijst op het feit dat het Commissariaat-generaal zelf toegeeft dat er hervormingen noodzakelijk zijn. Verder is de motivering volgens verzoeker niet geldig, aangezien het Commissariaat-generaal zou uitgegaan zijn van onredelijke veronderstellingen. De bestreden beslissing werd niet op zorgvuldige wijze genomen en de stukken werden, samen met algemeen bekende gegevens, niet op ernstige wijze onderzocht, waardoor het Commissariaat-generaal haar zorgvuldigheidsplicht niet in acht heeft genomen.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van het proportionaliteitsbeginsel. De gevolgen van de beslissing, namelijk een mogelijke repatriëring, staan niet in verhouding tot het voordeel dat de Belgische staat meent uit deze beslissing te kunnen halen, volgens verzoeker. Deze beslissing zou immers tot gevolg hebben dat de psychische integriteit van verzoeker in gevaar wordt gebracht. Een terugkeer naar het land van herkomst is, zo besluit verzoeker, overdreven en totaal buiten verhouding. Verzoeker vermeldt dat hij tijdens zijn verblijf in België nooit schade heeft berokkend aan de Belgische staat en dat hij moeite doet om te integreren in de Belgische samenleving.

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 3, 5 en 9 van het EVRM. Verzoeker stelt, naast een theoretische uiteenzetting van artikel 3 en 5 van het EVRM, dat hij bij een terugkeer naar Kosovo het reëel risico loopt dat zij wordt onderworpen aan psychische mishandeling, hetgeen onmiskenbaar een onmenselijke, vernederende behandeling uitmaakt. Hij kan bij een terugkeer naar Kosovo onmogelijk de bescherming inroepen van de plaatselijke autoriteiten, aangezien deze niet in staat zijn om een einde te maken aan de gewelddadige willekeur en zelfs meewerken aan deze willekeur. Verzoeker besluit dat zijn leven in gevaar is bij een terugkeer naar Kosovo.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van het CGVS over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtspedingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag, vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker aangehaalde feiten kunnen niet worden gelijkgesteld met een gegronde vrees voor vervolging. Deze feiten hebben immers een gemeenrechtelijk karakter omdat de plegers ervan niet-overheidsactoren zijn. Zowel verzoeker als zijn partner verklaarde dat de problemen die zij kenden enkel met verzoekers familie was en met niemand anders (stuk 4, gehoorverslag CGVS 10/08/2011, p. 7; stuk 13, Landeninformatie, 'Gehoorverslag CGVS partner 10/08/2011', p. 16). Verzoeker verklaarde bovendien: *"Ik vrees enkel mijn familie, niets anders"* (stuk 4, gehoorverslag CGVS 10/08/2011, p. 8). Slechts indien zou worden aangetoond dat de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden, of, omwille van één van de redenen vermeld in het Vluchtelingenverdrag, willen bieden, kunnen deze gedragingen in aanmerking worden genomen.

2.4. Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Enerzijds vloeit dit voort uit artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat vereist dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging niet wil inroepen. Anderzijds bepaalt artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker geen klacht heeft neergelegd bij de politie (stuk 4, gehoorverslag CGVS 10/08/2011, p. 7). Verzoekers partner lichtte toe dat ze dit niet heeft gedaan omdat ze zich als Macedonisch staatsburger een vreemde voelde in Kosovo (stuk 13, Landeninformatie, 'Gehoorverslag CGVS partner 10/08/2011', p. 14). Dit kan echter niet worden

aanvaard aangezien verzoeker zelf wél een Kosovaars staatsburger is en er voor hem geen beletsel is. Daarnaast verklaarde de partner van verzoeker geen klacht te hebben neergelegd omdat het de familie van haar partner betreft (stuk 13, Landeninformatie, 'Gehoorverslag CGVS partner 10/08/2011', p. 14). Deze rechtvaardiging wordt echter eveneens als niet toereikend bestempeld. Indien men internationale bescherming opzoekt, dient men zich eerst te beroepen op nationale bescherming. Verzoeker verklaarde bovendien uitdrukkelijk nooit problemen gekend te hebben met de nationale autoriteiten (stuk 4, gehoorverslag CGVS 10/08/2011, p. 7). Voor zover verzoeker achteraf poneert dat zijn vader een machtige man is en deze zijn contacten zal aanwenden om hem en zijn partner het leven zuur te maken, merkt de Raad op dat deze loze bewering niet volstaat om zijn verzuim de politie in te lichten te rechtvaardigen. Waar verzoeker verwijst naar de hervormingen die noodzakelijk zijn bij de Kosovaarse politie, dient vooreerst te worden opgemerkt dat aan het administratief dossier allerhande rapporten werden toegevoegd (stuk 13, Landeninformatie) waaruit blijkt dat de Kosovaarse politie voldoende bescherming kan bieden. Bovendien betreft verzoeker deze bewering niet in het minst op zijn persoonlijke situatie, aangezien hij niet aannemelijk maakt dat hij onheus zou zijn bejegend door de Kosovaarse autoriteiten. De autoriteiten kunnen slechts optreden wanneer ze op de hoogte worden gebracht van de gebeurtenissen. Verzoekers pogingen om zijn verzuim te vergoelijken zijn bijgevolg niet bij machte om aan te tonen dat hij de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden ten volle heeft benut, alvorens internationale bescherming te zoeken.

2.5. Op grond van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. De Raad stelt vast dat verzoekers problemen zich specifiek situeren in Sojev, Ferizaj en er lijkt geen beletsel om zich te vestigen in een ander landsdeel. Verzoeker gaf bij zijn gehoor aan dat hij dit had overwogen maar had angst voor verdere problemen omwille van de bedreigingen van zijn ouders (stuk 4, gehoorverslag CGVS 10/08/2011, p. 6). Een verhuis naar Macedonië, het land waarvan zijn partner onderdaan is, behoorde tot de mogelijkheden (*Ibid.*) Verzoeker toont echter niet aan een concrete poging te hebben ondernomen om een verhuis te realiseren, waardoor dient te worden aangenomen dat hij over een vestigingsalternatief beschikt.

2.6. Van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, zoals opgenomen in de definitie van de subsidiaire bescherming uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, kan, met verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) inzake artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM) slechts gewag worden gemaakt indien de slechte behandeling een "minimum level of severity" bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak (zie EHRM, *Ierland t. Verenigd Koninkrijk*, 18 januari 1978, § 162). De problemen die verzoeker kende, bleven beperkt tot louter verbale beledigingen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 10/08/2011, p. 6), die niet als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing kunnen worden gekwalificeerd. Noch uit het verzoekschrift, noch uit het administratief dossier vloeien elementen voort waaruit zou moeten blijken dat er in verzoekers land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.7. Met betrekking tot de door verzoeker aangevoerde schendingen van artikel 3 en 5 van het EVRM bij een terugleiding naar zijn land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), Artikel 3 van het EVRM stemt bovendien inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN